

2,000 УКРАЇНЦІВ ЧЕКАЮТЬ В РИМІ НА ДОЗВІЛ В'ЇЗДУ ДО ЗСА

Клівленд. — Як інформує Мирослава Оришкевич, відома із своєї харитативної громадської діяльності, під час пору в Римі перебуває понад 2,000 українців-п'ятидесятників, які виїхали із СРСР на постійне перебування на Заході. Щоб могли вони однак дістатися до ЗСА треба для кожної родини окремий офіційний вивіз і тут саме потрібна негайна поміч української спільноти. Більшість з родин, що чекають в Італії на вїзд до ЗСА, походять із Тернопільщини, Львівщини, Наддніпрянщини і Волині.

В останньому тижні до Клівленда приїхала одна українська родина і нею зацікавилися місцеві українці, підшукавши мешкання, працю, а дітей віддали на науку до „Рідної Школи“.

В більшості українські родини складаються з добрих ремісників, а незвичайно роботасти та мають багато дітей.

Для зацікавлених М. Оришкевич подає свій домашній телефон, де з нею можна вечорами сконтактуватися: (216) 842-5289.

Родина Воскобійників створила Центр Українських Студій в Пенн Стейт університеті

Христина Пасічник, голова Українського Клубу в Пенн Стейт університеті, передає книжку про університет Юрієві Воскобійникові, як признание за щедрий дар родині.

Юніверзиті Парк, Па. (Б. Г.). — Як інформує журнал „Пенн Стейт Ньюз“ з датою весни 1989 року, в обширній статті п. н. „Засновано Фонд Українських Студій“, відомий український будівничий і громадянин Олександр Воскобійник і його дружина Олена подарували університету 100,000 дол. на створення Українського Студійного Центру при Пенн стейт університеті. Цей дар зможе удержати професорський факультет українських студій у славістичному відділі, наукові досліді, поїздки та гостинні виступи професорів.

Українська спільнота повинна використати якнайкраще цей гарний почин однієї української родини і створити на Пенн Стейт університеті поважний український науковий центр. Уже там розпочав працю проф. Михайло, який дістав в тій цілі запрошення від університету.

ЗБОРИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філадельфія. — Дирекція Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ повідомляє, що Річні загальні збори членів відбудуться у неділю, 2-го квітня ц.р., в залі Українського Освітньо-Культурного Центру, 700 Сідар Роуд. Початок зборів о год. 2-й по полудні, а реєстрація, до якої буде потрібно членські книжечки розпочнеться, вже о год. 1-й по полудні.

СССР затурбований долею військовополонених в Афганістані

Кабуль, Афганістан. — У статті з афганської столиці кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Джан Бірнс пише, що через шість тижнів після відходу з Афганістану Советський Союз серйозно стурбований долею своїх воїнів, які опинилися в полоні у муджагедінів.

„Для нас нема важливішого завдання, ніж добитися їх звільнення“, — зауважив американському журналістові советський дипломат. Говорячи про пропагандистські вископоставлені советський дипломат використав у розмові з Бірнсом американський термін „МІА“, який означає „пропавши безвісти“. Кореспондент „Нью Йорк Таймс“ звертає увагу на що особливість. Але він звертає увагу на інше: взявши на озброєння термінологію, якою користуються американці, переважно говорячи про свої втрати у В'єтнамі, советсь-

Цей гарний почин пластинок може бути прикладом для інших, а їхній лист напевно зворушить так родину Дем'янюка, як і його самого.

„ПРАВДА“ КРИТИКУЄ ЕСТОНСЬКИХ КОМУНІСТІВ

Москва. — Газета „Правда“, орган ЦК КПСС, надрукувала у числі з 26-го березня статтю, у якій критикує естонських комуністів за те, що вони, в обличчя націоналістичних активностей, захоувалися дуже пасивно, а деякі навіть сприяли цій антидержавній роботі підірваних сил, які дуже часто стояли на службі ворожих до СРСР імперіалістичних держав.

Робляться заходи, — пишеться у статті советської газети, — щоб понизити комуністичну партію і сказати населенню, що вона (компартия) є тільки одною із політичних партій в республіці, яка, нібито втрачає престиж в народі. „Правда“ обвинувачує Народний фронт Естонії, що він зумисно шукає конфронтації з таким же республіканським фронтом, який об'єднує у своїх рядах усіх громадян республіки, не зважаючи на національну приналежність. Замість того, щоб поцікавитися більше про економічні справи і про підвищення життєвого рівня населення, Народний фронт підтримує націоналістів, образжує почуття інших і входить з ними у конфлікт“, — каже „Правда“, натякаючи мабуть на конфлікт Народного фронту з росіянами, які в останньому часі дуже активізую-

валися, правдоподібно з підтримкою Москви і КГБ, влаштуваючи навіть маніфестації і багатолюдні зібрання, до участі у яких вони заставляють усіх неестонців і шкільну неестонську молодь.

Як відомо, в Естонській СРСР до влади прийшли чимало інших, молодших людей, а Верховна рада республіки прийняла декілька спрjemливих Народному рухові законів і проти цих заходів місцеві москалі також протестують, бо вони у своїй імперіалістичній психіці навіть не можуть собі уявити, що ім, при змінених обставинах, треба вчитися естонської мови, а їхні діти ходитимуть до шкіл з естонською мовою навчання.

Не зважаючи на статтю у „Правді“, кандидат у члени Політбюро Юрій Маслюков заявив, що пригтовляється новий закон про передачу контролю над легкою індустрією в руки республіканських керівників. Москва залишає за собою право контролювати повністю тяжку індустрію, енергетику і військовий сектор. Одним словом, Маслюков обіцяє більшу автономію свободи для республіканських урядів, які, після прийняття нового закону, контролюватимуть багатьма ділянками життя.

Советський сателіт втратив зв'язок з Землею

Москва. — Інформаційне агентство ТАСС повідомило у вівторок, 28-го березня, що советський апарат „Фобос-2“ втратив зв'язок з Землею в понеділок після виконання серії маневрів у космосі. Апарат призначено для вивчення малої планети Фобос, яка є супутником Марса. У програмі передбачалась висадка на поверхню планети невеликого модуля з дослідницькими приладами 9 квітня цього року.

Відомо, що наприкінці минулого року вийшов з ладу основний радіопередатчик і з того часу зв'язок зі Землею відбувався за допомогою малопродуктивного запасового апарату.

Як повідомляє ТАСС, „група фахівців з наземного центру керівництва полетом не зуміла поновити зв'язок з сателітом“.

Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ відзначає, що советська космічна програма втратила мільйони доларів також і минулого року, коли з-під контролю вийшов автоматичний космічний апарат „Фобос-1“.

Пластинки з Ньюарку зробили подвійне добре діло

Пластинки з Ньюарку продають історію України О. Субтельного.

Ньюарк, Н. Дж. — Молоді пластинки із 44-го Куреня ім. Оксани Джиджори в Ньюарку рішили перевести в практику подвійне добре діло.

Вони взяли до продажу широковідомого тепер історії України в англійській мові пера молодого українського науковця і пластуну проф. Ореста Субтельного і відсоток, який їм залишився, разом із доходом з рідвяного ярмарку рішили передати на оборону Івана Дем'янюка у сумі 400 дол. При тому вони написали гарного і теплого листа до І. Дем'янюка, під яким всі підписалися, разом із куріною пл. розв. Христини Рак-Бравн і писарем пл. уч. Адрияною Гельбіг.

ДОПОВІДЬ В ЙОНКЕРСІ

Йонкерс, Н. Й. (ВЮП). — Управа 11-го Відділу ООЧ СУ повідомила українське громадянство Йонкерсу і околиці, що в п'ятницю 7-го квітня ц.р., о год. 7:30 ввечера, у залі Спілки Української Молоді, 301 Палісайд авеню відбудеться доповідь ред. Василя Пасічника про „Значіння патріярхату для українського народу“. Після доповіді питання і дискусія. Вступ вільний.

Надходять нові дані про вибори в СССР

Москва. — У Советському Союзі триває „оброблення“ підсумків виборів на 31-х народних депутатів, що відбулися минулої неділі. Газети продовжують публікувати нові дані, хоч остаточно підсумки будуть підведені лише за кілька днів.

Пресове агентство ТАСС повідомило, що в тих округах, де ні одному кандидату не вдалося зібрати необхідної більшості голосів, будуть проведені повторні вибори. Це стосується і тих виборчих округів, у яких був висунений всього один кандидат, який виступав, таким чином, без суперників, але не отримав 50 відсотків голосів.

Всього по країні виявилось 275 таких округів. У 199 з них, де виступало по два кандидати, повторні вибори будуть проведені 14-го травня. У тих 76 округах, де було висунуто по три і більше кандидатів, перевибори призначені на 2-го або 9-го квітня. Тут виборці повинні будуть висказатися у підтримку одного з двох кандидатів, які отримали найбільшу кількість голосів минулої неділі.

У середньому ТАСС опублікувало перший повний звіт про сенсаційний провал у виборах ставлення советської партійної номенклатури, кандидата у члени Політбюро ЦК КП СС і голови ленинградських комуністів 59-річного Юрія Соловйова, який сам один був у списку кандидатів в одній з округів у Ленінграді і все таки не дістав потрібної кількості голосів. Оголошено, що за Соловйова було лише 53 відсотки.

У Ленінграді була відзначена надзвичайно низька активність виборців: якщо в цілому по країні кількість тих, які прийшли на виборчі дільниці, досягла 85-95 відсотків, то у Ленінграді їх вийшло всього коло 75 відсотків, а в Єревані ще менше — лише 53 відсотки.

У СВІТІ

КОРЕСПОНДЕНТИ ПОВІДОМИЛИ з Франкфурту в Західній Німеччині, що два мадари, прізвища яких поліція не виявила, захопили малярський пасажирський літак типу „ТУ-154“ і заставили обслуговувати, зокрема летунів, приземлитися в Західній Німеччині. Захоплювачі літака намагалися з якоюсь метою навізати зв'язок з командуванням американської армії у ФРН, але американці відмовилися від посередництва. Після звільнення обслуги і 10-ох пасажирів захоплювачі здалися у руки військової поліції.

В АНКАРІ, ТУРЕЧЧИНА, відбулась стрілянина у приміщенні турецького парламенту і поранили тяжко одного з парламентаристів з опозиційної партії Абдулрезака Чейлана. Покищо невідомо, хто властиво стріляв в нього і з якої причини. Є свідки, які кажуть, що бачили парламентариста Індірісу Арікана з пістолом в руках, але він заперечує, що стріляв в Чейлана. Поліція здогадується, що жадних терористів в приміщенні парламенту не було, а стрілянину розпочали між собою трьох парламентаристів. Західні агентства повідомили пізніше, що смертельно поранений Чейлан помер після операції.

У ПІВДЕННІЙ ЧАСТИНІ ЛИВАНУ ситуація знову погіршилась, а навіть стала небезпечною. Речники ливанського уряду кажуть, що палестинці підклали і зірвали великої розривної сили бомбу у приміщенні, що ним користувався ізраїльська армія і південно-ліванська міліція, переважно християнська. Вбитих не було, але бомба поранила тяжко двох міліціонерів, знищила приміщення і панцерний військовий автомобіль. Головне командування ізраїльської армії повідомило про більшу концентрацію палестинських військових частин на півночі від так званої зони безпеки.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ІЗРАЇЛЯ Іцак Рабін, виступаючи у парламенті захищав парламентаристів злікувати закон про масову висилку палестинців з Ізраїля, яка викликає не тільки протест арабського населення, але також міжнародної спільноти. Заяву Рабіна спровокував член парламенту від крайньої-правої партії, який вимагав вислати кожного палестинця, що його працівники державної служби безпеки підозрюють в терористичній діяльності. Рабін думає, що підозріння не є ще вистачальним доказом, бо людині треба доказати судово, що вона займається нелегальною діяльністю. Досі Ізраїль „видворив“ 4,000 арабів, а в тюрмах перебуває ще 6,800 палестинців, які чекають на вирішення їхньої справи.

У ГРЕЦІЇ ПЕРЕБУВАЄ палестинський терорист Мохамед Рашід, якого Уряд З'єднаних Штатів Америки обвинувачує в захопленні американського пасажирського літака повітряної лінії „Пен-Американ“ в 1982 році. Згідно з грецькими законами верховний суд Греції немає права розглядати прохання про видачу злочинців закордонним країнам поки терорист не відбуде покарання в Греції. Але Греція взагалі відмовляється співпрацювати в ділянці поборення міжнародного тероризму.

ГАТА КАМСЬКИЙ, 14-РІЧНИЙ ШАХІСТ, і його батько Рустам, які приїхали до З'єднаних Штатів недавно і відбували змагання з американськими шахістами того ж віку, вирішили не повертатися до Советського Союзу і попросили політичного азилу в Америці. Батько і син перебували в Нью Йорку у готелі Пента де відбувалися змагання шахістів. У вівторок, 28-го березня ц.р., Г. Камський і його батько зустрілися з представником ФБІ і після розмови перенесли жити на засекречене помешкання, яке знаходиться під наглядом працівників цієї американської розвідної інституції.

РОЗГЛЯНУТЬ СПРАВУ ПСИХІАТРІВ СССР

Вашінгтон. — Екзекутивний комітет Світової психіатричної асоціації погодився поставити у програму світового з'їзду психіатрів, який в цьому році відбудеться в жовтні у столиці Греції Атенях, справу про прийняття СССР в членство. Треба сподіватися, що проти пропозиції Екзекутивного комітету буде голосувати чимало держав, які вважають, що Советський Союз, зокрема його органи державної безпеки, використовує далі психіатричну науку і психіатричні заведення для політичних цілей і ламання спротиву політичних в'язнів.

Екзекутивний комітет Світової психіатричної асоціації, у числі шість членів, засідав у Гренаді в Еспанії. Під час голосування над справою поновного прийняття в членство СССР голосували чотири члени за, а два проти. Очевидно рішення Екзекутивного комітету є тільки пропозицією, яку мусять схвалити делегати членських держав вже в першому дні з'їзду і шойно тоді цю пропозицію можна буде вважати за справу, яка буде обговорюватися на пленарній сесії з'їзду.

Вже сама пропозиція про перегляд членства СССР відновила частинно довіру до советської психіатрії. Очевидно, комуно-московським імперіалістам дуже залежить на тому, щоб справу повного прийняття СССР в членство Світової психіатричної асоціації погодити ще перед запланованою конференцією у справах прав людини, яка тим разом відбуватиметься вимково в Москві в 1991 році і то тільки тому, що советський керівник Михайл Горбачов, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР, започаткував нову політику гласності і перебудови, звільнивши при тому з тюрем і концтаборів чимале число політичних в'язнів, серед них кільканадцятьох українських активістів. У згаданій конференції братимуть участь представники З'єднаних Штатів Америки, Канади і 33-ох європейських країн, сингаторів Гельсінкських угод.

Мелвін Сабшин, медичний директор Американської психіатричної асоціації і член Світової асоціації психіатрів, заявив, що американська асоціація опублікує незабаром своє власне становище до цієї справи, тим більше, що делегати американських психіатрів відвідувала недавно деякі советські психіатричні заведення. Вони ствердили, що також із советських психіатричних шпиталів були звільнені здорові люди, які перебували там не з причин хвороби, але внаслідок зараження КГБ. І в цій ділянці, говориться у звіті американських психіатрів, Советський Союз вніс деякі позитивні зміни.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНА ДАВА ПРИСЯЖНИХ оскаржила Майкела Мілкена в переступленні федеральних законів про побічні заробітки на ньюйоркській біржі. Прокуратори заявили, що вони старатимуться в першу чергу добитися фінансового покарання обвинувачених у висоті 1.8 бил. дол. М. Мілкен та його два спільники сказали, що вони не почувуються до вини бо їхні винки були легальними. Два інші оскаржені — це брат М. Мілкена, Ловелл і Брус Ньюберг, колишній торгівцеві ризиковими цінними паперами великих прибутків. Всі вони колишні працівники фінансової фірми Дрекселл Бірманг Ламбер Інк.

ПЕРШИМ СПОРТОВЦЕМ ЗІ СССР, якому дозволено грати в професійній дружині Північної Америки це Сергій Прякін, 25-літній гокіст, що вже чотири роки грав на правому крилі всеозноної гокієвої дружини СССР. Він підписав контракт з калгарівською гокієвою дружиною „Флеймс“, що є членом Національної гокієвої ліги. Подробіть контракту покищо не опубліковано. Інший відомий гокіст з тої ж всеозноної дружини В'єчеслав Фетисов, про чий дозвіл вже від 1988 року старастся гокієва дружина Нью Джерзі „Девілс“, ніяк не можуть отримати дозволу від советських властей на підписання контракту з ним.

ЗІЗНАЮЧИ НА РОЗПРАВІ підполковника Олівера Норта, колишній генеральний прокурор ЗСА Едвін Міз розказав про те, що в приватних розмовах найближчі співробітники тодішнього президента Рональда Регена журилися тим, що коли невідата направити політичної шкоди зробленою виявленням того, що продавалось в таємниці зброю Іранові а приходи з продажу йшли на допомогу нікарагуанським повстанцям, то Президент може бути поставлений під суд. Е. Міз також знімавав, що тодішній президент Р. Реген таки не знав нічого про спрямування прибутків з продажу зброї Іранові на допомогу нікарагуанським повстанцям аж поки не почали цю справу розслідувати. Однак на це твердження Е. Міза бракує відповідних документів, які це потвердили б. бо багато документів було знищено підполковником О. Нортот та іншими урядовцями.

ФЕДЕРАЛЬНІ ЧИННИКИ законопорядку заявили, що у вівторок, 28-го березня, розкрили найбільшу досі в історії секретної служби ЗСА шайку підроблювачів фальшивих грошей, що досі надрукували 100 міль. дол. фальшивок. Опубліковано цей факт після того, як офіційні чинники секретної служби у співпраці з федеральними прокураторами заарештували 85 осіб, пов'язаних з цією шайкою фальсифікаторів, в Нью Йорку, Маямі, Чикаго та Лос Анджелесі. Провідником цілої шайки обвинувачено 55 літнього Франсиса Кокосу, уругвайця, що проживав в Елмонті, Н. Й. Згідно з твердженням федерального прокуратора для східної округи Ендрю Малоні, ці гроші були призначені на закуп кокаїни в Колумбії та її перевіз до ЗСА.

РЕЧНИК УРЯДУ президента Джорджа Буша заявив, що вирішено заохочувати провідників нікарагуанських повстанців, які тепер перебувають в Маямі, повертатися до Нікарагуа та включитися в підготовку обіцяних урядом виборів у наступному році, щоб в той спосіб насправді перевірити інтенції санданістського уряду. Згідно з твердженням одного з повстанських провідників у Маямі це рішення Уряду ЗСА прийшло після того, як було вирішено зменшити місячну допомогу для політичної діяльності тих повстанських провідників, що перебувають в ЗСА. Це рішення Уряду щодо заохоти їхнього повертоту до Нікарагуа передадо повстанським провідникам на спільній зустрічі в Державному департаменті минулої тижня, що й вказує на перший практичний крок з договору Конгресу і президента Дж. Буша про фінансову допомогу нікарагуанським повстанцям, що перебувають на території Годураусу.

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
U.N.A. members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожен зміну адреси — \$1.00.
Чек і money orders виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Банкрутство брехні

Можна брехати інколи, комусь і про щось. Не можна брехати завжди, всюди, всім і про все. Советська система побудована на терорі і тотальній брехні. Почавши від усіх видань „демократичної“ советської конституції до замовчування і перекичування звичайних автомобільних випадків — всюди брехня. Найпершим свідком культури кожного народу є тамшня енциклопедія. „Большая“ російська енциклопедія однакова, як „Українська Радянська Енциклопедія“ (УРЕ) — це кілька десятків томів брехень, пропагандивних фальшів і підтасовування науки під партійну програму — чого нема ніде ні в одному народі Заходу.

У „Приповідках і приказках“ Номиса записано народну мудрість: „Брехнею далеко не зайдеш“. І Михайл Горбачов, якому не можна відмовити інтелекції і спостережливого хисту, відвідавши кілька разів різні західні країни, включно з Америкою, мусів порівнювати відносини у демократичних країнах і в його батьківщині. Не може бути, щоб він не усвідомив собі курйозу, що советська імперія на 70-му році свого існування примушена закуповувати щорічно збіжжя і зерно в капіталістичних демократичних державах (Австралії, Аргентині, Америці й Канаді, бо в протилежному випадку прийшов би голод. І то при наявності чорнозему в Україні та на Сибірі. Не може бути, щоб Горбачов не зрозумів цієї основної різниці між системами в СРСР та на Заході, якою є говорення народом правди, а не вічне обманювання. Колісь така процедура мусіла скінчитися. І гласність Горбачова була саме цією межею, яку він поклав між брехнею і правдою. Почалися „реабілітації“ проскрибованих, засуджених і замучених політичних і культурних діячів. Заповідано „перерахування“ „Большой“ й Української Енциклопедії. Уже не замовчується нещасливих випадків. І про катастрофу Чорнобиля появилася більше вісток, як було їх раніше. І почалося признавання до злочинів, що їх Москва аж до ери Брежнєва включно вперто відповідалася. Солженіцин проробив у виявленні тих злочинів величезну роботу своїми творами, перекладеними на різні мови світу. Йому запропонували вернутися до СРСР з привертанням йому громадянства, що його йому відібрали, але він — зрозуміло — відмовився.

Однак брехливість так увійшла в кров советської системи, що, наприклад, до злочину в Катині все ще советські керівні чинники не признаються, все ще приписують розстріляння 8.000 польських старшин у катинському лісі, німцями. Тим часом у виданому в Лондоні творі польською мовою „Катинський злочин“ наведено також протокол слідчої комісії Міжнародного Червоного Хреста і в комуністичній Польщі появилася вже твори з обвинуваченням Сталіна також у тому масовому вбивстві. Немає ще теж признавання до авторства масових могилок розстріляних українських людей під Вінницею: колишній головний редактор „Свободи“ Антін Драган, який під час Другої світової війни був з похідними групами ОУН в Україні, побачивши ці розкопані могили змалював ці свої переживання у книжці „Пам'ятаймо про Вінницю“.

Для дослідження тайни масових могилок недалеко села Бикова поблизу Києва, комуністична влада признавала аж тричі спеціальні комісії. Дві перші „стверджували“, що це німі вистріли понад 100.000 осіб. Але мешканці села Бикова не дали за виграну. Може навіть роз'явив їх поставлений більшовиками пам'ятник у честь убитих „нацистами“. Ча третя з черги комісія переслала десятки селян, які подали докладні дані, коли чули ночами постріли недалеко села. Це було за два роки перед приходом німців на Україну. Було забгато свідків, справа набрала завеликого розголосу і далі не можна було брехати. Тому й появилася офіційний комунікат пресового агентства ТАСС; комісія ствердила, що це був злочин за часів Сталіна.

Процес відвороту від брехні в сторону правди щойно розпочався у СРСР. Він ще далеко не завершений, але зупинити цей процес і скерувати його назад на шлях брехні — вже запізно. Люди стали відважнішими і стають домагатися правди. Ще треба довго чекати, поки і в советській імперії затріюмфує імператив „Народ має право знати“. Але той момент настане. Хоч би навіть аж тоді, коли щезнуть всі нощі брехні і коли провалиться страхотливий обман, що його започаткував своїм „Капіталом“ Карло Маркс.

Це вже вельми давня і загальновідома тема про розбросня, щоб в ній можна було б об'єктивно щось зовсім нового або цікавого.

Починаючи ще від 1979 року у Відні, Австрії, диспостійна Розброснева центральна, яка намагається розглядати, вивчити і очевидно, встановити — якусь ще невідому точно форму узгіднення розбіжностей в розбросні і встановлення всесвітнього замирення, але все ця діяльність вищегаданого Розбросневої центральні дуже і дуже далека, від будь-якого висліді чи остаточного завершення.

Котрийсь із постійних кореспондентів у Відні жартуно, сказав, що, мовляв, уся доточасна діяльність Розбросневої комісії, нагадує йому два прислів'я: про „товчення води в ступі“ та „обмолот порожнього соломи“ — тобто, що висліді всіх цих вершинних дебат і примудровальних дискусій — рівні зерні...

Одно хіба правдиве та цікаве, що, починаючи від початків владування епохи Михайла Горбачова, в лівих та капіталістичних колах Заходу, його чомусь не переставати називати першим советським правдивим митровцем, який приспішує зміни, щоб встановити ним лад у сучасному розвареному і розтерзаному світі, хоч і щораз вилюють нові зловіщі симиоти. Ми також бачимо, що всі доточасні зусилля подаються суперечно і неправдиво.

Приклади: від часу початків розбросня, які тепер розтягнулися та охоплю-

У минулому році в СРСР відзначали 70-річчя советської армії. З цієї нагоди в червоній імперії відбулися численні зборища і організовані політруками парадні добірні частин „доблесті“ червоної, чи радше советської армії. З святкових трибун Москви, Ленінграду і сотень інших міст СРСР лунали славословія, гучні кличі та пусті похвали на адресу цієї советської армії, що змущена беззастережно служити імперіалістичній Росії.

Професійні пропагандисти старалися встроїти в голови сучасним воїнам „інтернаціоналістам“ прикмети, яких, виглядає, бракує цим воїнам і особливо тим, що почуваються поневоленими російською солдатчиною. Говорити нині про советського воїна нового типу: воїна — советського патріота, воїна — інтернаціоналіста з високою мужністю та безмежною відданістю „рідній советській батьківщині“, зовсім недоречно і цілком облудно. Сучасні події в Литві, Латвії, Естонії, Україні, Вірменії, Грузії, Азербайджані, Казахстані, Білорусії і інших поневолених країнах червоною Росією, ясно і недовольно свідчать про щось протилежне. Воїна цих народів, що змущені служити в советській армії, вповні свідомі того, що вони є тільки слугами російської імперіалізму, який висмоктує їх сили й руйнує здоров'я і сім'ї служб викладає на смітники імперії. Вони вповні свідомі теж цього,

Ярослав Курдидик

НОВА ЗБРОЯ В АРСЕНАЛАХ ЗСА І СССР

ють уже „миротворчу еру“ гласності і розрядки Михайла Горбачова, якраз в тому проміжку часу, Советський Союз спорядив і спустив на світові морські водоймища 19 зовсім нових підводних човнів — велетнів, типу відомих американських „Трайдент“. Усі вони не лише наймодернішої побудови, із нуклеарними двигунами, але і вивінені ракетними викидними із засяжністю 3,500 — 4,500 миль, а кожна ракета може перенести нуклеарний заряд 250 кілотонн, якого експлозії, може знищити місто середньої величини.

Усі ці новопобудовані підводні човни Москва перекинула на обшири Тихого океану, а їхня основна мета — наздигнати і вирівняти всю свою відстань, бо на цьому обширі ЗСА досі мали постійну перевагу над Советським Союзом.

Зерги під час усіх цих мирових зусиль — у СССР випродуковано зовсім новий джетовий штурмовик, який мав би дорівнювати обидвом американським „архиджетам“ типу — Ф-15 Джей і Ф-16.

У тому самому часі ЗСА теж не „пасли задніх“ і в тому ж самому періоді розбросня збільшили теж децим зовсім новим, свої арсенали і „Сасне Мегезін“, як теж із вельми авторитетним „Джонс Випон“ Систем“ — виявляється, що нещодавно в Канаді переведено нові випробувальні

вистріли із приземною „критичною ракетною“, яка відмінна від усіх попередніх типів, бо вона є типу „Стілт“, що їх не може виявити ніяка радарна система. Її засяжність між 2,500-3,500 миль, із нуклеарним зарядом 200 кілотонн, тобто, 20-тиратним словним зарядом, щоб був знищив Гірошиму, в якій згинуло 92,000 людей. Ці ракети ЗСА мають у плані вимстити на важких бомбовиках типу Б-52, Б-15 і Б-2.

Назву „Стілт“ перейняла ця сучасна найновіша крилата ракета від назви, наймодернішої у світі „бомбовика-невидимки“ — типу Б-2, який саме і покритий таким хемічно-чинним розчином-поволокою, якої не всліди віднайти ніяк, хоч би і наймодерніша радарна система. Його випродукувала фірма Норпорт, а „Авіейшен Вік Мегезін“ переповідає, що він є першим зразком, виготовлення якого коштувало 450 міль. І тепер Б-2, поступила у ланову продукцію. Він має довжину літунів із засяжністю 4,500-7,500 миль, швидкістю 600 миль і висотою 50,000 стіп. Може взяти 400,000 фунтів вантажу, тобто бомб і, щезнути — у просторах засвіту.

Журнал „Файтінг Джетс“ повідомляє теж про важливий своїми особливостями — джетовий літак типу Б-16, який спроможний слідувати водночас за 20-ма прицілами і заатакувати

кожну окрему ціль — шістьма ракетами типу „Сперов“, „Сайддвідер“, або „Фінікс“.

А починаючи ще від 1980 року — виготовлено тепер зовсім нову систему зброї, яка, однак у військових колах викликала загострені дискусії сповнені застеренням про те, чи її слід увести і вживати у бойових діях?.. Цю систему під назвою КК-ЛАВ (Клоз комбат лейзер асальт випон) можна буде вживати при допомозі низькопольових лазерних променів — для повноцінного осліплення людських очей і теж оптичних сенсорів, як пристрої для танків, озброєних людських транспортів, чи самохідних гармат.

У планах мається „прочисувати“ кожне прифронтове передпілля у засягу — 1-2 миль і цими лазерними променями знищувати невідомо і назавжди людські очі. „Мерман рисерч інститут“ заподас, що промені знищують очну нерву систему, й кров'я заливаються очні жолобинки. Знищення наступає протягом кількох хвилин і осліплення залишається назавжди... Західна військова розвідка переверіла, що совети вдосконалюють цю саму „очну осліплюючу систему“, одну із найжорстокіших видів зброї.

Ось так, із цих декількох перехоплених і переповіданих, тільки дуже побіжно описаних, уведень зовсім нових типів зброї, — виявляється, що вся ця теперішня метушня про розбросня — була, є і буде — нічим іншим, як одним із найбільших лицемірних і сучасних блефів!

навчальних закладах. А комісії розтягуються в експертних відділах різних установ охорони здоров'я на довгі місяці. Крім того, вищі інстанції змушують їх проходити обстеження, знову дублюючи результати нижчих. А спробуй не пройти якусь із цих бюрократичних перепон — не отримаєш пенсію. Як же тут активне життя?

Про незavidну долю тих нещасних воїнів — „інтернаціоналістів“, що стали інвалідами Арінсон далі лише: „Чимало проблем у хлопців і з протезуванням. Воїнам — інтернаціоналістам дозволено вижити за лікування та виготовлення протезів навіть за кордон. Однак усі ці дозволи залишаються на папері“ — продовжує автор. А покищо „афганці“ стоять у нескінченних чергах на протезному заводі, або змущені користуватися не зовсім якісною продукцією кустарного виробництва. Не краща ситуація і в торговельно-обслуговуванні. От і виходить, що хлопці, які стільки пережили за своє коротке життя, опиняються у становищі „бідних родичів“ — закінчує свій репортаж Арінсон.

Почувши з першого джерела про ці блага колишніх воїнів советської армії, нові рекрути „призовники“ у Вінниці і взагалі в Україні та інших поневолених народів СССР-чї захочуть вони бути мужніми, героями і безмежно відданими червоній імперії у випадку нової війни?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про український... демократизм

Уже довгі роки, живучи на північноамериканській землі, спостерігаємо та вивчаємо цей англосакський демократизм, який завжди нам був прикладом правопорядку в політичній і в громадському житті.

Не один раз його поодинокі прояви були для нас дивні, а то і смішні — але часом до різних дивовижних проявів ми приймаємо їх як самозрозумілі. Це найбільше проявляється у політичному житті, але не менше різко і в громадському.

І саме в ньому ми мали вже доволі часу не лише приглянутися, але і собі присвоїти те, що корисне і потрібне.

Але якщо воно не йде у нас так легко з тим демократизмом, як можна було сподіватися, але і собі намагаємося, що може надто довго ми привикли до диктатури, до „наказу“, який треба без заставки виконати, чи до різних провідників, погляди яких в ніякому випадку не можна брати під сумнів?

І так ніби ми всі за демократією, постійно її наголошувемо, постійно підкреслюємо, що „кожному — слово“, „кожному вільно мати свій погляд“, але коли прийдеться до будь-якого публічного доказу, що ми не лише так думаємо, але і переводимо демократизацію у практику... раз-у-раз завважуємо, що якщо воно не йде легко.

Наприклад, хотів написати критичну статтю про якусь подію у нашому громадському житті. Рідко вона появляється друком, бо чомусь у нас прийнявся звичай, що кожному імпрезу, добра вона чи погана, треба похвалити.

Ось знову відбувається публічна дискусія на політичні теми — вибір дискусіантами залежить дуже часто від того, хто дискусією проводить, і як зго-

лоситься дискусіант із „іншого табору“, то або не дають йому слова або коротко перед його виступом заповідають, що дискусія обмежена до двох чи трьох хвилин.

Та й з великим шумом і самохвалобою прийняли ми в нашій громаді, як доказ великої демократизації, звичай затвердження статуту, що кожна справа мусить проходити за попереднім узгідненням але... ті, що узгіднюють, часом забувають, що вони становлять лише частину української громади, а не її цілу.

А от відбувається одна із численних імпрез-бенкетів, перед якою організатори заповідають, що буде вголосений лише один привіт від центральної установи. Але коли промовець використовує нагоду, щоб при тому же і привітати від того середовища, до якого він належить — іншим не дають слова, бо, мовляв, „не випадає“, бо, мовляв, це хтось захоче і т.д. Здається, на ділі причиною того винищення так хваленої нами демократизації є цей підсвідомий страх, що споконвік закорінений у нашій психіці — страх перед паном, диктатором чи владодо.

Чомусь тут насадується так характеристичний суботні радіопередачі президентів ЗСА; після кожної із них віддають голос речникові другої політичної партії і він критикує слова президента.

Чи можна уявити собі таку ситуацію на українському відтинку?

А для пригадки нашим читачам подамо дефініцію, яку можна знайти у словнику: „Демократизм — політичний напрям, що визнає потребу участі мас в розв'язанні державних і громадських справ“.

О-КА

„ВПЛИВ РЕЛІГІЇ НА МИСТЕЦТВО“

Пишу цей лист до редакції, бо не можу не згадати про одну небуденну доповідь, яка хоч безсумнівно заслуговувала на це, проте, не була освітлена в пресі. Хай же тих моїх пару слів будуть малою компенсацією доповідчав за пророблену ним велику роботу.

Мова йде про доповідь маестра Любомира Р. Кузьми на тему „Вплив релігії на мистецтво“, що відбулася в приміщенні НТШ 13-го листопада 1988 року, заходом 82-го Відділу США в Нью Йорку.

Ця тема дуже широка і, зрозуміло, прелегент обмежився до характеристик європейського мистецтва і його чотирьох форм: архітектури, скульптури, малярства і музики. У відносно короткому часі був поданий великий матеріал стисло і послідовно на академічному рівні.

На вступі маестро Л. Кузьма висвітлював ряд картин на мистецтво, проте найбільшого розвитку мистец-

тво зазнало під впливом християнської релігії, а частково староєврейської. Європейське мистецтво досягнуло максимального розвитку. Удержання релігії ще більше спричинилося до розвитку мистецтва. Будовано величаві храми, прикрашували їх різьбам, розмальовували стіни, творено церковну музику задля духовної потреби, людини прославляти Господа. Крок за кроком, століття за століттям прелегент характеризував історичні умови розвитку християнської релігії та її чинники, які впливали на формування того чи іншого стилю.

В заключенні прелегент зазначив, що існує паралелізм і залежність розвитку мистецтва від стану релігії в даній країні. В наш час є різкий занепад релігії і як результат занепад мистецтва, поворот до примітиву і абстракції.

Після викладу маестро Л. Кузьма висвітлював ряд картин, зворів архітектури, малярства і скульптури, хал-

(Закінчення на стор. 4)

Іван Кеван

ЮВІЛЕЙ ВИДАТНОГО МИСТЦЯ МИХАЙЛА ДМИТРЕНКА

Ювілейний комітет під кермою Ольги Дужої у Воррені, Миш, влаштує 16-го квітня ц.р. ювілейний бенкет з нагоди 80-тиріччя народини і 60-тиріччя творчості Михайла Дмитренка, одного з найвидатніших і найпопулярніших українських мистців у діаспорі. Бенкет відбудеться у Українському Культурному Центрі в цій же місцевості. Готується теж монографія про ювілянта.

Творчість Михайла Дмитренка широковідома не тільки у мистецтвові світі, але і в нашому суспільстві, зокрема його знамениті портрети, які і твори монументального малярства та графіки. Все ж слід пригадати читачам найважливіші життєві і творчі моменти цього унікального мистця. Михайло Дмитренко народився 1908 року у Лохвиці на Полтавщині. Закінчивши Художньо-Індустриальну школу в Києві 1926 року, студіював станкове і монументальне малярство у Київському Художньому Інституті, де був улюбленим учнем Федора Кричевського. Ці студії закінчив у 1930 році. У 1934 році став асистентом у майстерні Ф. Кричевського, а в 1935 році був іменованим доцентом Київського Художнього Інституту.

Ще будучи студентом Інституту, М. Дмитренко виявлявся, як знаменитий театральний декоратор. Тоді почав брати участь у виставках у Києві, Харкові, Одесі і т.д. від Спілки советських художників України, хоча в атмосфері казньового соціалізму, крайньої односторонності для мистця, годі було Дмитренку виявити на усьєм діапазоні свій могутній талант.

Восени 1939 року після „возз'єднання“ західноукраїнських земель з УССР, Дмитренко з кількома іншими українськими мистцями, вислали до Львова, щоб організувати організаційний комітет Спілки советських худож-

ників України. Він швидко знайшов спільну мову із західноукраїнськими мистцями і в 1941 році, коли советська армія втікла з Львова перед наступом німців, наш мистець залишився у Львові. Був одним із організаторів Спілки Праці Українських Образотворчих Мистців, брав участь у виставках своїми високоякісними творами, можна сказати, що став душою українського мистецтва у Львові. Займонував глядачам творами „Дівчата з Залічків“, „Гуцулка“, „Пісня“, „Газда Василь Лебак з Городищі“ й низкою інших. Виконав декілька великих композицій для церкви в Городку коло Львова та цикл проектів костюмів для п'єси Гольдони „Самодури“ з глибоким розумінням театрального мистецтва.

Наслідком воєнних дій, наступів советської армії на Львів, М. Дмитренко подався на Захід й опинився в Німеччині. Продовжував інтенсивно свою творчу працю, був співновником Української Спілки Образотворчих Мистців у Мюнхені та її секретарем. Був теж членом Редакційної колегії журналу „Українське Мистецтво“.

У 1951 році Дмитренко емігрував до Канади, осів у Торонто і там розгорнув свою творчість у малярстві, у графіці, у книжковій ілюстрації та в монументальному мистецтві. Був теж співновником УСОМ разом з Б. Стебельським та І. Кеваном і брав участь у численних виставках українського мистецтва.

У 1960 році М. Дмитренко переїхав до ЗСА й осів напостійно у Дітроїті, де почалася найблисучіша доба його різногранної мистецької творчості. Створив цикл жіночих портретів і в цьому жанрі виявився безконкурентним майстром у схопленні жіночої психіки, чару, субельності, грації та гармонії. Цих портретів мистець виконав безліч, між ними найвартісніші: „Маруся Бек“, „Льва Грушка“, „Кука Гвоздєвська“, „Дарія Зелена“, „Ярослава Косак“, „Артистка Зарем'янка“, „Ольга Дужа“, „Галія з Полтавщини“ та композиційні жіночі портрети: „Апріль“, „Дівчина з шпиркою“, „Пробудження“, „Серпень“, „Мелодія“, „Гуцулка з кукурдузою“ й низка інших. Не менш вартісні чоловічі портрети:

„Бандурист Б. Косак“, портрети синів мистця — Ореста і Марка, мистців В. Кивелюка, М. Білинського, О. Танасевича та інших. Особливої вартості його композиції „Гуцулка ідилія“, „Ранок“, „Свідок славни“, „Козак Мамай“, „На Івана-Купала“, „Довбуш“, „Чорне море говорить“, „Тисячу дев'яносто тридцять третій“ та інші, що відзначаються знаменитою композиційною розв'язкою, perfectним рисунком, соняшним колоритом, динамізмом та глибокою символікою.

Дмитренко виявився також, як знаменитий маляр-монументаліст, виконавши низку поліхромій, мозаїк та вітражів для церков та інших будівель. Найважливіші з них — це мозаїки „Епізод з життя Габрієля Річарда“ для вестибюлю Грейганд Бас Терміналу у Дітроїті, катедра св. Колумба у Ангстонд, Огайо; св. Антонія у Савт Бенд, Індіана; для польського костюла св. Андрія у Дітроїті, поліхромія та іконостас церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Дітроїті (Гемтрек) та інші українські й чужинецькі церкви. М. Дмитренко виконав теж багато ікон, між ними ікону Божої Матері для церкви у Лорді, Франція і для церкви св. Симона у Парижі. Останньою закінчує велетенську поліхромію церкви св. Юра в Нью Йорку. У своїх монументальних творах барокко, реалізму, візантинізму й народних мотивів (передусім в орнаменті) створив чудову синтезу — свій самобутній стиль.

Як графік М. Дмитренко досягнув великих успіхів, оформивши низку українських видань, між ними твору Т. Осьмачки „Поет“, В. Барки „Білий світ“, М. Овчаренко „Золоті ворота“ і багато інших. Оформив безліч каталогів мистецьких виставок та виконав багато ілюстрацій для різних журналів, зокрема для дитячого журналу „Веселка“. Теж у графіці Дмитренко виробив свій самобутній стиль, який ґрунтується на здобутках гравєрування козацького барокко та творчості геніяльного Ю. Нарбута.

Це тільки найважливіші твори Михайла Дмитренка, що одобрарений подиву гідною працюваністю створив їх тисячі.

Тисячоліття у православної парафії в Пармі

Православна парафія св. Володимира в Пармі, Огайо, рішила була на пам'ятку ювілею Хрищення України покрити мозаїкою передню стіну свого собору при Стейт-авеню дорозі ч. 5913. Рисунок для цього прийнято від Франка Марціні з Кентону, а виконання у розмірах 40х27 стіп, з 600,000 кольорових скляних частинок, доручено мозаїковій фірмі у Медіолані в Італії. Мозаїка на цій стіні захищена від атмосферичних опадів і від сонця, бо перед нею стіна з широкими і високими арками, які, проте, не заслонюють виду з вулиці.

Вторі мозаїки бачимо Христа Пантократора, що благословляє князя Володимира (який тримає герб Руси) і княгиню Ольгу (тримає модель церкви). Обидва князі оточені духовними і Божим людом, а під ними — Хрищення народу у Дніпрі. На краях мозаїки представлені Київ з перед тисяч років та монастир св. Іллі.

Релігійна частина відзначення парафії Тисячоліття охоплювала Вечірню в суботу, 12-го листопада, правлену духовенством під проводом декана митроф. прот. Степана Ганкевича, та Архиєрейську Літургію з посвяченням мозаїки в неділю, служену архієп. Константином і єпископом Антонієм з духовенством, при співі катедрального хору під керівництвом студента Олега Махля.

Святкування закінчено обідом у парафіяльній залі з участю 460 парафіян і гостей від організації. Бенкет відкрив голова парафіяльного Комітету Тисячоліття Степан Габель і після відспівання хором молитви „Отче наш“, давши програму керував д-р Ігор Махля, заст. голови, організатор концерту, виставки і програм. Після трапези з відповідними промовама виступили: новий посадинок пармі Михайло А. Ріс, оба Архиєреї Константин і Антоній, голова консисторії УПЦ о. прот. Василь Діквіч з Джерзі Сіті, парох-пенсіонер, декан митроф. прот. С. Ганкевич, настоятель о. Іван Наконечний і голова Парафіяльної ради Мирон Третьяков. Перед закінченням Ольга Михайлюк вручила від господиного вареників чек на 30,000 дол., а тостмайстер проголосив і інших жертводавців. До кінця жовтня парафіяні склали 106,000 дол. на покриття всіх коштів мозаїки, а також на інсталяцію охолодження в соборі, яке вперше вживано в дні Архиєрейської Служби.

Із світських частин програми святкування на особливу увагу заслуговує концерт 12-го листопада в парафіяльній залі, з першим виступом у Великому Кліфленді знаменитого тріо „Троянда“ з Торонто. Той вечір розпочато оригінальною інсценізацією „Початок християнства в Україні“, веденою Лідією Середною. Одяги святих Андрія, Володимира і Ольги, яких позували тріо осіб родини Рюриків, були виконані в парафії Покрови в Пармі. 44-особовий катедральний хор під дир. Олега Махля проспівав пісні п'ятих композиторів, в яких відзначався соліст д-р Марко Фаріон. Дівчата двох класів школи українських танців „Каштан“ вивели хорівід і один танець, які уклали інструктори Маркіян Комічак і Давид Возняк.

Проте основою концерту були спів дуєт Оріс Любинської — сопрано і Лаври Прокопович — альт з піаністом Михайлом Курієм, який грою на фортепіані провадив третій голос або аккомпанював, або грав як соліст. Разом вони творять ансамбль „Троянда“ в Торонто і виступають від лютого 1986 р. на українських й інших сценах від Нової Скотії по Едмонтон в Канаді, на авдіційних п'ятих телевізійних компаній, а їх пісні передає з касеток (що є в продажі) радіо Сі-Бі-Сі. За два і пів року „Троянда“ дала 82 концерти (з того у всіх містах у ЗСА) і організатори імпрез досі рідко користали з послуг торонтської „Троянди“.

Мистецьким керівником цього тріо є проф. Михайло Курій, який закінчив Королівську консерваторію в Торонті, із золотою медаллю, музичну школу ім.

Тріо „Троянда“ з Торонто (зліва): Л. Прокопович, О. Любинська і М. Курій.

Гілдола в Лондоні в Англії і дворічну консерваторію ім. Чайковського в Києві. Як піаніст або аккомпаньор виступав у Північній Америці, Шотландії, Англії, Франції і в УРСР. Тепер є учителем музики в середній школі в Торонто.

Вокалістами ансамблю є колоратурне сопрано Оріс Любинська і альт Лавра Прокопович, вишкolenі співачки, обдаровані сильними й гарними голосами широкі скали, з найкращою дикцією. Ці прикмети і підібраний репертуар зразу захоплюють слухачів. Обидві співачки — з університетськими дипломами, ентузіастично віддаються поширенню музичної культури і співають перед різноманітною публікою українські, англійські і французькі пісні.

На концерті в Пармі організатори вибрали з українського репертуару „Троянди“ сопранове сольно, дев'ять пісень і сольно фортепіаново. Найдовше оплескували слухачі виконання пісень „Ходить мати на курган“ і „Степом, степом“ з пописом контраaltoвого голосу пані Лаври. В'язанки квітів і слова о. настоятеля Івана Наконечного виявили признання усіх слухачів, що заповнили залу і пережили ці години в нещоденній атмосфері, яка скріпила гордість з нашої талановитості, єдності віри і культури, їх невмирущості поза Батьківщиною. Присутніми були Владик УПЦ і духовні та миряни обох наших віровізань.

Ці святкування Тисячоліття православної громади в Пармі були старанно підготовані і переведені трудами багаточисленного Комітету, хору і обох душпастирів найстаршої парафії св. Володимира. Жертвенність парафіян, прив'язання і активність молодшого покоління до своєї Церкви може стати взірцем для інших громад.

Дальшою програмою вечора проводив аранжер балу, молодий інж. Зенон Чорний. Хоча вперше виконуючи цю функцію, він без помітного хвилювання представив молодих панянок, викликаючи їх пооди-

но на естраду, заповідаючи їхні школи, називаючи родичів і товаришів за іменами. Гості вітали кожну дебютантку ясними оплесками і висловами подиву. Дебютантки у білих бальних сукнях, з китицями роже, граційно кланяючись гостям в знак вдячності за оплески признання. Закінчуючи презентацію, аранжер передав гратуляції від товариства і побажання далішніх успіхів. Відтак тост і багатолітнє та коротке слово аранжера, висловлюючи надію, що подія цього вечора залишиться молодим панянкам не тільки радісним спомином, але й позитивним впливом на планування і здійснення їхніх стремлінь на життєвій дорозі.

Згідно з традицією, перший танок належав батькам з їхніми донями-дебютантками. Описав танець дебютанток з їхніми товаришами забави і на тому формальна програма 30-го дебюту закінчилася — дописуючи новий рікчик до загального числа дебютанток, яких досі було 335. Тому що це була ювілейна

Зимовий бал ТУІА і ювілейна презентація дебютанток в Дітройті

Двадцять восьмого січня 1978 року на зимовому балі ТУІА в Дітройті у дебютній програмі було представлено 17 молодих панянок. Однією з них була Наталя Харевич, тоді учениця 12-ї класи середньої школи Непорочного Зачаття. У програмках, виготовлених для дебюту, були поміщені інформації про дебютанток, їхні школи, досяг, заінтересування і плани на вищій студії. Про Наталю Харевич була замітка, що вона планує студіювати інженерію. Чотири роки пізніше плани цієї дебютантки здійснилися здобуттям інженерського диплому і початком успішної кар'єри проєктного інженера в оборонній індустрії.

Які мрії були в дебютуючих тоді панянок — невідомо. Однак найбільш віддаленою можливістю була, мабуть, уява що одиннадцять літ пізніше, 28-го січня 1989 року, одна із них, в ролі голови Дітройтського відділу ТУІА, вітає новий рікчик дебютанток.

Ось такими враженнями із збігу обставин поділила-

но на естраду, заповідаючи їхні школи, називаючи родичів і товаришів за іменами. Гості вітали кожну дебютантку ясними оплесками і висловами подиву. Дебютантки у білих бальних сукнях, з китицями роже, граційно кланяючись гостям в знак вдячності за оплески признання. Закінчуючи презентацію, аранжер передав гратуляції від товариства і побажання далішніх успіхів. Відтак тост і багатолітнє та коротке слово аранжера, висловлюючи надію, що подія цього вечора залишиться молодим панянкам не тільки радісним спомином, але й позитивним впливом на планування і здійснення їхніх стремлінь на життєвій дорозі.

Згідно з традицією, перший танок належав батькам з їхніми донями-дебютантками. Описав танець дебютанток з їхніми товаришами забави і на тому формальна програма 30-го дебюту закінчилася — дописуючи новий рікчик до загального числа дебютанток, яких досі було 335. Тому що це була ювілейна

бютанткам минулих років, а відтак балова публіка забавлялася до ранку. До танців пригравала оркестра „Хвиля“ з Чикаго, яка з музичною вмілістю виконала багату збірку побутових пісень, примінюючи їх до танцювання, хоча не всі підходящі до бальної атмосфери чи ритму модерного танцювального жанру. Все ж таки любителі швидких танців (коломийки, польки) були захоплені.

Господарем балу був голова імпрезового комітету інж. М. Гречний, який разом з інж. Ю. Вороновичем вповні вив'язався д-р Б. Гайдукевич і його дружина Ліда. Кол. інж. Г. Костинюк і Б. Сторожук обслуговували гостей при буфетній касі. Як у минулому, так і цього року елегантне приміщення і приємна обстановка Українського Культурного Центру були без застереження. Присутніх гостей було 270, в тому числі багато студентської молоді, яка є завжди радо бачена на імпрезах Дітройтського відділу ТУІА.

Дебютантки та їх ескорти зліва: Софія Малиновська — Христор Портальський, Ліда А. Р. Юзич — Григорій Волошук, Ксеня М. Волошук — Микола Лісовський, Микола Андрас — Ірмо Козак, Наталя Х. Липецька — Левко Голубець, Андрія Н. Лебедович — Марко Стефанюк, Таєя У. Козут — Андрій Гайдукевич, Ліля Гордиська — Андрій Петруня; (сидять, зліва): Петро Левецький, Наталя Левецька — голова Т-ва і опікунка дебютанток, Ірина Сенік — опікунка дебютанток, Зенон Чорний — аранжер балу.

ся з гостями інж. Наталя Харевич-Левецька, вітаючи їх на традиційному балі товариства. Наводячи свій особистий досвід (перша жінка-голова в історії Дітройтського відділу ТУІА), вона пов'язала цей епізод із минулою презентацією з появою дебютанток і традиції її значення у суспільно-громадському житті української спільноти.

Дальшою програмою вечора проводив аранжер балу, молодий інж. Зенон Чорний. Хоча вперше виконуючи цю функцію, він без помітного хвилювання представив молодих панянок, викликаючи їх пооди-

но на естраду, заповідаючи їхні школи, називаючи родичів і товаришів за іменами. Гості вітали кожну дебютантку ясними оплесками і висловами подиву. Дебютантки у білих бальних сукнях, з китицями роже, граційно кланяючись гостям в знак вдячності за оплески признання. Закінчуючи презентацію, аранжер передав гратуляції від товариства і побажання далішніх успіхів. Відтак тост і багатолітнє та коротке слово аранжера, висловлюючи надію, що подія цього вечора залишиться молодим панянкам не тільки радісним спомином, але й позитивним впливом на планування і здійснення їхніх стремлінь на життєвій дорозі.

Після вечірньої першої танець був присвячений де-

30-ий зимовий бал ТУІА в Дітройті увінчався повним успіхом. На терені Дітройтської метрополії і сусідського Віндзор (Канада) — це, без сумніву, найбільш престижна імпреза під час карнавалової пори і як така, надалі втішатиметься популярністю і є джерелом фондів на стипендії і харитативні цілі. Зорганізовані переважно членами молодшої генерації, цьогорічний бал також послужив доказом, що у веденні професійного і товариського життя в організації є наслідок, на яке можна буде полагати на будуче.

І. Козак

Відійшла на вічний спочинок бл. п. І. Венгринович-Чучман

Ділимося сумною вісткою з односельчанами, приятелями і знайомими, що у вечірніх годинах в неділю, 19-го лютого 1989 року, несподівано на вплив крові відійшла у вічність в Дітборн, Миш., наша землячка — односельчанка св. п. Ірена Венгринович-Чучман, народжена в 1920 році в Команчі пов'язана, з поміж п'ятеро дітей наймолодша дочка довголітнього парохом Команчі, Чистогорба і Должичі о. Іларона Венгриновича. Покійна була сестрою о. Ореста Венгриновича, після війни замученого в Команчі польським комуністичним військом. Отець Орест був парохом після смерті батька о. Іларона в Команчі.

Похоронні відправи відбулися 21-го і 22-го лютого з похоронного заведення А. Градовського, і церкви св. Михайла в Дітборні, а відтак тілні останки спочили на цвинтарі св. Ядвіги.

Св. п. І. Венгринович-Чуч

ман закінчила народну школу в Команчі, а гімназію в м. Перемішлі. Вищу студію почала у Львові, але через військові обставини була змушена перервати і подалася на еміграцію. В повоєнні роки замешкала в Регенсбурзі в Німеччині, а відтак переїхала з родиною до Америки і поселилася в Дітборні. Бл. п. Ірена була активною у всіх суспільно-громадських українських установах в Дітройті.

Покійна осиротила мужа Романа і дочку д-р Віру з чоловіком д-ром Вілліамом Гейсі, родину і знайомих в Америці, Канаді і в Україні. Замість квітів на могилу, зложили на викінчення церкви в Команчі: по 100 дол. Володимир і Іванна Притоцька, Северин і Марія Злочовські; по 50 дол. — Корнелі і Александра Бородайко; 10 дол. — Василь Майкович.

Односельчани

ПОДЯКА

Дня 14-го січня 1989 р. з волі Всевишнього відійшов ненадіно у Вічність мій Незабутний ЧОПОВИК

бл. п.

ПЕТРО ЯЦІВ

Цією дорогою складаю найщирішу подяку всім, які виявили пошану до Покійного. Моя глибока подяка о. пароху церкви Пресвятої Трійці в Кергонсконі, товаришів юних літ о. митрополі В. Андріюшкова за відпущення похоронних відправ, похоронному заведенню „Н. В. Huminston“ і „Ynpawl „Союзіак“ за приготування тринизі їснїданку в сороковий день смерті.

Щира подяка за прощальні слова голові 89-го Відд. СУА д-р Стефані Барановській, д-рові Романові Барановському, д-рові Олександрі Волчанському, м-ру Михайлові Рубичеві і п. Данилові Слободянові.

Сердечно дякую кузинці Євгенії Рубчак, д-рові Володимирові і Славі Ціхановським, м-ру Романові й Олі Равлюкам, д-рові Богданові і Марії Бабіям, п. Антонові Шубакові і всім тим, які старалися зменшити моє горе.

Щира подяка за квіти 89-му Відд. СУА, д-рові Богданові і Марії Бабіям, м-ру Романові й Олі Равлюкам та Євгенії Рубчак.

За пожертву на Служби Божі — 185.00 дол. від: П. І. К. Лопкевич, д-р Б. І. М. Кондра, Т. І. А. Шмотюха, д-р О. І. П. Волчанський, інж. В. І. О. Тутка, Р. І. М. Палюк, З. Ковальська, м-р Р. І. О. Равлюк, К. Бжезінська, О. Оршуляк, О. І. П. Марія, проф. Р. І. Г. Чучкевич, М. Зубаль, І. Петик, О. П. Стеткевич, інж. І. І. М. Зубрицький, І. Кнос, П. О. Олександрів.

За дар для Іх Блаженства Кардинала Мирослава Івана Любачівського від Лесі Яців і Лідії Яців — 50 дол.

На церкву Пресвятої Трійці в Кергонсконі — 360 дол. склали: А. І. Ю. Філь, М. І. В. Ренер, М. Повах, М. Бігун, О. І. М. Бодлак, д-р Р. І. О. Мороз, д-р М. І. Я. Крижановський, інж. Р. І. І. Бобляк, м-р М. Рубчак, І. І. А. Хоманчук, А. Лесів, О. Пенець, М. І. О. Винник, І. І. Д. Барон, А. І. Д. Слободян, А. Любинська, І. Микулук, д-р Б. І. М. Бабій, Д. І. С. Шапак, К. Турчин, мистець І. О. Денисенко, Б. І. Савескі, В. Магновський, Л. Яців.

На Патріархат і св. Софію — 225 дол. склали: д-р В. І. П. Ціханський, родина Хухра, І. І. М. Бучак, А. Шубак, С. І. П. Олександр, м-р М. І. М. Баран, м-р Р. І. О. Равлюк, К. Бжезінська, інж. В. І. О. Тутка, Х. І. С. Головатий, М. Підлуска, О. І. З. Савчук, дир. В. І. М. Каас, „Золота Осінь“.

На Український Музей — 355 дол. склали: д-р Р. Рак, І. І. М. Бучак, М. Е. І. В. Гнатів, М. Стефанішин, Е. Рубчак, В. І. О. Прохоренко, М. Белей, О. Равлюк, Д. Фелісіано, М. Панчишин, інж. О. І. О. Бедій.

На Пресвяту Церкву „Нашого Життя“ склали — 185 дол.: Р. І. О. Татарський, інж. Е. І. О. Яворський, Євгенія Рубчак, Тана Борас, Т. І. Т. Борас, Лідія Яців.

На Першу Допомогу в Кергонсконі — Акорд — 220 дол. склали: д-р С. І. Д. Р. Барановський, м-р М. І. М. Баран, А. І. Д. Слободян, д-р В. І. Я. Ціханський, В. І. П. Савескі, мистець І. О. Денисенко, А. Яців, К. Мисько, Т. Хіп, М. Бігун, м-р Н. І. Я. Аврамчук, Г. І. С. Орловський, І. М. Парашук, К. І. К. Конкевич, П. І. С. Олександр, В. І. З. Савчук, Л. Гур, Л. Яців.

На Школу Українознавства в Кергонсконі — 115 дол. склали: Меланія Кокоруд, Л. Яців.

Подяку від дружини і родини для всіх учасників похоронних відправ, за листівні і телефонічні вислови співчуття, повні пошани і любові, за опіку і допомогу дружині Покійного, за щедри пожертви на Служби Божі, квіти, церковні, громадські і добродійні цілі склали Євгенія Рубчак.

Сума всіх пожертв 1,915.00 дол.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями та Знайомими, що у вівторок ранком, 28-го лютого 1989 р. відійшов несподівано у Вічність на 76-му році життя

бл. п. мистець

АНДРІЙ ГРИГОРОВИЧ КОВАЛЕНКО

родом з Запоріжжя

ПАНАХИДА відбулася 2-го березня, а ПОХОРОН 3-го березня 1989 року на цвинтарі Елмвуд Парк, після Заупокійної Служби Божої в українській православної катедрі св. князя Володимира в Чикаго, Іллі.

У глибокому смутку та горі:

двоюрідна сестра — АГАФІЯ СУПТЕЛЯ з чоловіком МИХАЙЛОМ
племінник — АНАТОЛІЙ СУПТЕЛЯ з синами АЛЕКСАНДРОМ і ПАВЛОМ
племінниця — РАІСА ДОРОШЕНКО з чоловіком АНАТОЛІЄМ і дітьми ПЕТРОМ і ЛЕСЕЮ

Інститут ім. П. Могили Саскатун, Саск. ЛІТНЯ ШКОЛА ПОВНОГО ЗАГЛИБЛЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

3-го липня — 4-го серпня 1989 р.

Акредитовані Українські курси, 9, 10, 11, 12 класи і також культурні та розвагові гри та прогулянки.

За інформацією і аплікаційними формами пишуть до:

Mohyla Institute
1240 Temperance St., Saskatoon, Sask., Canada S7N 0P1
Phone: 653-1944

Степан Кікта

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Ювілейний Комітет під протекторатом Об'єднання Мистців у Дітройті повідомляє, що

16-го квітня 1989 р. о год. 5-й по пол.

— відбудеться —

ВЕЛИЧАВИЙ БЕНКЕТ

в пошану видатного мистця церковного і образотворчого мистецтва

Михайла Дмитренка

з нагоди 80-річчя від дня народження та 60-ліття його творчої праці

Бенкет відбудеться

в Українському Культурному Центрі при вул. 2660 Раєн Рд. у Воррен, Миш.

В мистецькій частині виступить

АНСАМБЛЬ КАПЕЛИ БАНДУРИСТІВ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Вступ на бенкет: спонзорські 30.00 дол., звичайні 20.00 дол.

СССР...

(Закінчення зі стор. 1)

кий чиновник постійно нагадував, що не можна порівнювати війну в Афганістані з в'єтнамською війною. На його думку, американські воєнки в В'єтнамі були „агресорами“, а советські війська в Афганістані — „воїнами-інтернаціоналістами“.

Дж. Бірнс пише, що під час минулорічної візиту Горбачова у ЗСА, справа про пропалих в Афганістані советських воєнок обговорювалася під час переговорів на вершині. Покликуючись ще на одного не названого високопоставленого советського чиновника, Бірнс пише, що той сказав таке: „З'єднані Стейти мо-

жуть допомогти нам вирішити проблему (пропалих без вісти в Афганістані), для Америки це нічого не значить, а для нас — велика справа“.

Бірнс пише, що советські дипломати в Кабулі розповідають різні історії про перебування полонених воєнків у мусульманських руках. Деякі з цих історій мають „щасливий кінець“. Так, згідно з однією з них, советський воєк, який був у полоні у мусульманів в одному з пакистанських таборів, втік звідти і добрався до Ісламабаду, де сів в авто і сказав водієві, що він потребує дістатися в посольство СРСР. Незабаром він опинився в СРСР.

Важко сказати, чи вірять у подібні „гепі ендс“ самі ті,

які розповідають про них, але факт залишається фактом: проблема пропалих безвісти дійсно не на жарт хвилює советських дипломатів.

ВИСТУПАЮЧИ У РАДІОПРОГРАМІ, президент афганського комуністичного уряду Наджібулла запропонував різним фракціям мусульманів амністію, якщо вони зголосяться до визначених урядом збірних пунктів, здадуть зброю і вклянуться у відмову країни. У повідомленні говориться також й про те, що фракції можуть діяти спільно, припинити воєнні дії і започаткувати мирний діалог з урядом. Наджібулла звертався з цією пропозицією в першу чергу до командантів бових частин і підкреслював різницю між діючими відділами мусульманів і теоретиками, які сидять собі спокійно в Пакистані, вигідно живуть, користаються з матеріальної допомоги ЗСА і Пакистану і „не дбають про звичайних афганців“. Це звернення Наджібулли було подумане для того, щоб внести двополід між створеним недавно тимчасовим урядом, який ще покищо урядом в пакистанській території, і партизанськими частинами та населенням. Користуючись советською тактикою, афганські комуністи пропонують мусульманам співпрацю, голос в парламенті тощо, тільки, щоб вони не визнавали уряду в афгані.

Дітройт відзначив 175-ліття з дня народження Тараса Шевченка

Цьогорічні святкування 175-ліття з дня народження нашого найбільшого поета, генія, пророка і страдника Тараса Шевченка відбуваються усьогоди з небувалым пієтизмом! Про всенародні ідеї заговорив увесь український світ. Відзначили: Київ, Львів, Вашингтон, Нью-Йорк, Філадельфія, Чикаго, Сан-Франциско, Дітройт, Едмонтон, Торонто, всі більші й менші згуртовані українського поселення.

Віщі слова Пророка „Борітеся — поборе, вам Бог помагає“ набрали нині особливого значення. Розуміючи ідею безсмертності „Заповіту“ нашого поета, всі українці, де б вони не проживали, об'єднуються духовно до великих грядучих зусиль.

Розуміючи вагу цих святкувань, у Дітройті створився Громадський комітет під проводом досвідчених громадських працівників: голова Зенон Василькевич і заступник Юрій Юрків. Ім до поміч створено різні підвідділи. 12-го березня ц.р. у репрезентативній аудиторії школи Фіцджеральда у місті Воррені при вшесті виповненій залі відбувся шевченківський концерт. На головну бесідку запрошено д-ра Леоніда Рудницького з Філадельфії. Його промова українською мовою зробила сильне враження на присутніх. Слово про погляди нашого поета висловив англійською мовою д-р Марко Лісківський. Учні школи українознав-

ства ім. Лесі Українки („Рідна Школа“) щиро і сердечно продекларували поезію Тараса Шевченка, за що відзначили публіка нагородила їх орденами. Солостка Христина Липецька проспівала декілька пісень: „Молитва“, „Тече вода в синє море“, „Вітре буйний“ і „Ой стрілочка до стрілочки“. Їй аккомпанювала Марія Лісовська, знава у нашій громаді піаністка. Вершиною мистецького захоплення численної публіки був, безперечно, виступ чоловічого хору „Бурлака“ з Торонто під проводом молодого і талановитого диригента Олега Хмеля. Програма хору була дібрана з мистецьким смаком, відповідно до Шевченківських святкувань.

„Заповіт“, „Гайдамацька пісня“, „Стоїть над берегом курган“ (солостка Дарія Хмеля), „Рече та стогне“, „Садок вишневий“, „Огні горять“, „Бандуристе, орле сизий“ і надзвичайно ефективна пісня „Люблю тебе, Україно“ зі знаменитим дуом Т. Пришляк і А. Сороча. По проспіванні цієї останньої пісні публіка вставала з місць віддаючи найбільше призначення цілому знаменитому хорові і його непересічному диригенту, включно до першорядної піаністкою! Невгаваючі оплески змусили хор до наддатку, однак у нашій уяві брели звуки пісні „Люблю тебе, Україно“.

Кирило Цепенда

„Між друзями тисячу чарок замало“

Нагороджений адвокат Іван Богдан Григорович (зліва), колишній президент Українського клубу професіоналів і бізнесменів у Торонто і колишній президент Комісії захисту громадських прав при центрі КУК-д-р Любомир Луцько.

(Фото: Віра Ке)

Коли китайці видумали цю приповідку, алкоголь був благородним напоєм. Тепер він корисний тільки у лікарстві на кашель. А під тиском нових заповідей: „Не пий!“, „Не курй!“, люди шукають інших засобів, щоб роздмухувати полум'я приязні. Тепер найбільше тримає приятелів сила філантропії. Вона є підставою різної діяльності, поштовхом до агресивної ініціативи, вона малює прекрасні візії і для бідних, і для багатих.

Недавно в Торонто (Канада) відбулася власне така приємна та корисна „Афера офіційної філантропії і приватного оптимізму“ заходом Торонтоського клубу професіоналів і бізнесменів, у приміщенні комплексу „Ди Олд Міл“, де все є прелюдом до гарного вечора.

Замість ангелів на арфах — піаніст осолоджував гіркоту думки про інфляцію і невтралізував жалю, що боротьба з інфляцією не збрала з нікого героїв! А ми могли мати ще один рід героїв.

Хоч програма вечора проходила після стандартного плану формату чисел один, але ті, що брали в ній участь, перетикали її легким, блискучим, збиточним гумором. Головного доповідача Роберта Ніксона, онтарійського міністра фінансів, роздмухувало голосно про різні фасади матеріального, грошового, дефіцитного, політичного життя, переплітаючи свою мову спогадами своєї довгої політичної кар'єри. Його широкий усміх, висока, горда постава, випрачана на всі б, може більше, стій, безпосередня поведінка розсвятили довкола відпругу, дарма що він представник не тільки офіційного, церемоніального світу, але й ініціатор фінансових комплікацій та нових податків.

Тому що цей вечір, як і подібний вечір минулого року, фінансувала українська кредитова спілка в То-

ронто, міністра Ніксона представив корпоративний адвокат УКС Тарас Підзамецький, приязний, говіркий представник фінансової аристократії. Він вручив міністрові в подарунок велику картину сучасного мистця Петра Шостака, щоб міністер з приємністю думав про українців, коли буде балансувати видатки і приходи Канади.

В другій частині вечора відзначено колишнього голову Торонтоського клубу українських професіоналів і бізнесменів, адвоката Івана Богдана Григоровича. Олександра Хичій обширно, але зконденсовано розказала про його життя, яке має всі елементи для доброго сюжету обширної „Григоровичади“. Адвокат Григорович народився в Альбертському малому містечку Вегревіл, яке тепер є відоме на весь світ гігантичною, сталеву писанкою-монументом. Препод Івана Григоровича, а відтак батьки записалися золотими буквами в розвитку Альберти і розбудові українського національного життя перших емігрантів.

І. Б. Григорович студіював економіку та історію в Мек-Мастер університеті, право в Осгуд Голі в Нью-Йоркському та Торонтоському університетах. В Мек-Мастер дістав офіцерський вишкіл, який завершив рангою лейтенанта піхоти. Хоч він займав дуже багато професійних і громадських постів, проте українці найбільше пам'ятатимуть його, як президента Комісії захисту Прав людини при центрі КУК. Він успішно перепродав українську канадську спільноту через найважчий період її життя, коли допити комісії Дешена висіли над головами, як чорна хмара.

Дохід з цього вечора був призначений на фундацію дослідів Великої голоду і на Комісію захисту прав людини.

Віра Ке

Українська музика у виконанні американської симфонічної оркестри

Нещодавно симфонічна оркестра у Вашингтоні відтворила з успіхом музику Майбороди, відіграла твори українських композиторів також у Чикаго і в Нью-Йорку. Та ці твори наших композиторів з України досі були виконували тільки на українських імпрезах. Занотуємо тим разом успіх нашої класичної музики на американському концерті у Веніс на Флориді. Цей осяг завдячуємо наполегливим старанням нашого українця скрипаль-віолончеліста Ярослава Ліщинського. Він є членом великої симфонічної оркестри, що нараховує понад 50 інструментів і є її музичним керівником. Ще недавно він зорганізував малу камерну групу з п'ятих осіб, з якою часто виступає з концертами на українських культурних імпрезах.

У суботу, 18 березня за старанням Я. Ліщинського оркестра відіграла Джозефа Верді у вертуру „Ля Форза дель дестіно“. Слудвала друга точка — концерт для фортепіано ч. 17 в Г-мажор, в якому сольовим піаністом була дочка Ярослава, Люба Ліщинська. Наша піаністка полонила публіку своєю грою, яка нагородила її сердечними аплодисментами і букетами квітів.

Люба вже відома українській публіці як аккомпаньорка Українського Оперного Театру в Нью-Йорку. Вона є членом факультету музичної школи у Вермонті, вчителькою піанно також у Нью-Гемпширі та виступає як солістка з оркестрою філгармонії в Олбані, Н. І. Люба студіювала в консерваторії Нової Англії в

Піаністка Люба Ліщинська

Бостоні.

Друга частина концерту була присвячена українській музиці. Вже на вступі диригент Веслі Джон Шумахер заповів, що оркестра відіграє твір Миколи Лисенка „Карпатську симфонію“, яку совети старалися не допустити до відтворення у вільному світі. На Україні партитуру видрукували у дуже малому накладі. Диригент представив публіці Я. Ліщинського і розказав, з якими труднощами він роздобув один примірник цієї великої української симфонії. З любов'ю до української музики Я. Ліщинський сам розписав цілу партитуру для оркестру. Завдяки його зусиллям і цілорічній праці, ми маємо змогу відтворити цей непересічний твір. Це музика, яка процвітає серед садів на верховинах в горах Карпатів, звелечею легіна Добуша. До речі, Шумахер привіт українців висловлював по-українськи.

З призначенням треба підкреслити, що твір був виконаний бездоганно, публіка була захоплена мелодійними частинами та передусім експресією третьої частини.

На додаток під неважучі оплески оркестра відіграла у вертуру до опери Лисенка „Тарас Бульба“.

Зустрічі по концерті на сцені з диригентом і Я. Ліщинським та його талановитою донькою Любою були дуже сердечні.

Павло Турула

„Вплив...“

Закінчення зі стор. 2.

ракетних для відповідей доби, а дружина прелегента Галина відтворила зі звуку на тейпореєдері концерт Д. Бортнянського „Слава во вишніх Богу“ у виконанні хору з Атланти. Очевидно, що для ілюстрації розвитку музики під впливом релігії необхідно було б мати окремих викладачів, де був би час і змога послухати зразків музики різних епох.

В результаті вислухання цієї цікавої доповіді ми збагатили наше знання в ділянці тої великої духовної сили, що нею надихає християнське мистецтво. Таких доповідей побажано б мати більше.

М. М.

Нью-Йорк

У книгарні „Свободи“ можна набути останні примірники КНИЖОК

Миколи Щербака

„ВОЛОШКИ“

Мистецьке оформлення та ілюстрації: Богдан Плевний. Об'єднання Працівників Дитячої Літератури „Нашим Дітям“, видання С-ва св. Покрови при українській православної парафії св. Трійці, Ірвінгтон, з друкарні „Свободи“, 1969 р., стор. 48. Ціна 4.00 дол.

„ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ“

1960-1970. Видання Об'єднання Українських Письменників „Слово“, Нью-Йорк, 1982, стор. 104. Ціна 6.00 дол.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Мешканці стейту Нью-Джерсі обов'язані додати до ціни 6% стейтського податку.

БІЗНЕС СЕРВІС

ГРОШІ ДО СССР

1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$2.10

(Включено доставка і забезпечення) (Мінімальне замовлення — 30 руб.) Ціна відповідає мінімальному курсу іноземної валюти і підлягає будь-яким оподаткуванням і змінам, що можуть статися до вручення. ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ. ВСІ ПЛАТНОСТІ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ. ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСЬКА. ЛІЦЕНЗІЙНІ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY SHIPPING, INC.

744 Broad Street, Newark, N.J. 07102

Est. 1947

• SERVICE •

V. CH. CONSTRUCTION CO.

Complete building renovations. Малювання, доми, пльомберські праці, шпалювання, стелі, покриття підлоги, а також покриття лаком, перебудова пивниц, стін, навіси, дах, огорожі з цегли і металу, всі заварні роботи в металі, бетоні, плиточні роботи, зрізування дерев і кущів. Виконуємо праці у стейтах Нью-Йорк, Нью-Джерсі і Коннектикут. Оцінка робіт безплатна. Високу якість гарантуємо. Тел.: (718) 361-7280. No. 43-40, 44th St., New York, N.Y. VASIL CHOLAK

26 First Avenue, New York, N.Y. 10009. Tel.: (212) 473-3550. НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка, різьба, вишивки, кядочки.

• НА ПРОДАЖ •

НА ПРОДАЖ. Щоб мати весну-красу, приємне літце, запашні зліпачки, треба себе шпинувати, всі бажані продукти споживати. Бджілки — Боги комах все це знають, вони це для себе збирають і людям залишають. За \$30.00 дол. ви можете мати всі ці бажані продукти на сто днів. Всі ваші мікроби, бактерії, віруси не будуть вас турбувати, як ви що дня рано перед сном даним всі ці бажані продукти будуть споживати. Весна-краса є лише раз на рік, користайте. Пішіть: MYRON SURMACH, 169 W. Saddle River Rd., Saddle River, N.J. 07458. (201) 327-6072.

• РІЗНЕ •

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada. For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians, P.O. Box 24733, Phila., Pa. 19111.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОУК, БРОУКЛІН, НЬЮ-Йорк, ОКОЛИЦЯХ. ЛУІС НАЙГРО — директор. Родина ДМИТРИК.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N.Y. 10009. (212) 674-2568.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.), UNION, N.J. 07083. (201) 964-4222.

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y. (718) 388-4416.

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I. (516) 481-7460. 24 HOURS A DAY.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних граніт, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Дуга в Гемптонбургу, та інших. ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА.

Cypress Hills Monuments

Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ. К. М. КАРДОВИЧ. О. ПОБАЧЕВСЬКИЙ. 800 Jamaica Avenue, Brooklyn, N.Y. 11208. Tel.: (718) 277-2332.

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9:30 до 5:00 по пол. Не бажано і для вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проханнями й порадами.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

КЛІВЛЕНД, Огайо

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 8-го квітня 1989 р., о год. 3-й по пол.

в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького

5720 State Road, PARMA, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

18, 50, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово заст. головного передсідника УНСоюзу д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ
9. План праці на бижучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р МIRON Куропась, заст. гол. предс. УНС

Тарас Шмаґала, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГІ:

мгр Василь Ліщинський, голова

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,

щоби в кожній публічній бібліотеці була

повна і стисла двотомова

Енциклопедія України

в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЦІНА:

Том I. \$95.00

Том II. \$95.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00

включно з пересилкою

Замовлення і нарахунок ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ГОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі“

Адміністрація „СВОБОДИ“ запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдавший закутний світ.

Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ЦІНИ ОГОВОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту \$ 7.00

2 цаль через 2 шпальти 10.00

3 цаль через 2 шпальти 20.00

4 цаль через 2 шпальти 30.00

5 цаль через 2 шпальти 40.00

6 цаль через 2 шпальти 50.00

7 цаль через 2 шпальти 60.00

та в інших розмірах

ОГОВОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

до 15-го квітня 1989 р. за старим стилем

Оплатою, залежно від величини оголошень, надсилають до:

„СВОБОДА“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302